

PIJARZY

POLSKA

PROGRAM PRZYGOTOWANIA DO ZAWIERZENIA POLSKIEJ PROWINCJI ZAKONU PIJARÓW NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

TRZECI ETAP 27 listopada–3 grudnia 2023 r.

Maryja i my

Pieśń

Wstęp

Trzecia część aktu zawierzenia mówi o celach tego aktu, którymi są chwała Boga i pełnienie Jego woli. Pragniemy, aby panowanie Królowej Szkół Pobożnych rozciągało się nad nami i nad tymi, do których jesteśmy posłani, i przyczyniało się do wymiany miłości między Bogiem a nami. Dlatego rozważamy hymn o miłości św. Pawła Apostoła oraz fragment adhortacji *Marialis cultus* św. Pawła VI, który rozszerza tę tajemnicę wiary: podobna wymiana miłości dokonuje się między Maryją i Kościołem.

Modlitwa codzienna przygotowująca do Zawierzenia Szkół Pobożnych NSM:

Matko Boża, Niepokalana Maryjo, Królowo Szkół Pobożnych,
jako Twoi wierni słudzy, a zarazem jako najdroższe Tve dzieci
dzięki Ci składamy za to, że nieustannie nad nami czuwasz,
każdego dnia prowadzisz,
czule się nami opiekujesz
i chronisz przed wszelkim złem.
Matko nasza, prosimy Cię, spraw,
abyśmy jako duchowe dzieci św. Józefa Kalasancjusza
i Twoje, o Niepokalana,
dzięki pomocy łaski naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa
przygotowali jak najlepiej nasze serca, umysły i dusze
do zawierzenia się Twemu Niepokalanemu Sercu.
Pragniemy oddać się Tobie całkowicie i bez zastrzeżeń,
bo ufamy, że poprowadzisz nas prosto w ramiona Jezusa.
Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami!

Odczytanie I tekstu

W hymnie św. Pawła z Pierwszego Listu do Koryntian (13, 1–13) prosimy o dar nadprzyrodzonej Miłości do Boga, do Maryi i do bliźnich.

¹ Gdybym mówił językami ludzi i aniołów,
a miłości bym nie miał,
stałbym się jak miedź brzęcząca
albo cymbał brzęmiący.

² Gdybym też miał dar prorokowania
i znał wszystkie tajemnice,
i posiadał wszelką wiedzę,
i wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym góry przenosił.
a miłości bym nie miał,
byłbym niczym.

³ I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją,
a ciało wystawił na spalenie,
lecz miłości bym nie miał,
nic bym nie zyskał.

⁴ Miłość cierpliwa jest,
łaskawa jest.

Miłość nie zazdrości,
nie szuka poklasku,
nie unosi się pychą;

⁵ nie dopuszcza się bezwstydu,
nie szuka swego,
nie unosi się gniewem,
nie pamięta złego;

⁶ nie cieszy się z niesprawiedliwości,
lecz współweseli się z prawdą.

⁷ Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy,
we wszystkim pokłada nadzieję,
wszystko przetrzyma.

⁸ Miłość nigdy nie ustaje,
[nie jest] jak prorocтва, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie,
lub jak wiedza, której zabraknie.

⁹ Po części bowiem tylko poznamy,
po części prorokujemy.

¹⁰ Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe,
zniknie to, co jest tylko częściowe.

¹¹ Gdy byłem dzieckiem,

mówiłem jak dziecko,
czułem jak dziecko,
myślałem jak dziecko.

Kiedy zaś stałem się mężem,
wyzbyłem się tego, co dziecięce.

¹² Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno;
wtedy zaś [zobaczymy] twarzą w twarz:

Teraz poznaję po części,
wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany.

¹³ Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy:
z nich zaś największa jest miłość.

III część Koronki Dwunastu Gwiazd

Odczytanie II tekstu

Z adhortacji apostołskiej Pawła VI *Marialis cultus* (nr 28).

Zaiste, przypomnienie zasadniczych pojęć, które przedstawił Sobór Watykański II w sprawie natury Kościoła, jako Rodziny Bożej, Ludu Bożego, Królestwa Bożego, Mistycznego Ciała Chrystusa, z pewnością sprawi, że wierni łatwiej i szybciej poznają posłannictwo i zadanie Maryi w tajemnicy Kościoła, jak również Jej znakomite miejsce w wspólnocie Świętych. Spowoduje również, że lepiej dostrzeżę braterską więź łączącą wszystkich chrześcijan, ponieważ są oni synami Najświętszej Dziewicy, „w których zrodzeniu i wychowaniu współdziałała Ona swoją miłością macierzyńską”, a równocześnie są synami Kościoła, gdyż „rodzimy się z jego – to jest Kościoła – łona, karmimy się jego mlekiem, jesteśmy ożywieni jego Duchem”. **Albowiem Najświętsza Dziewica i Kościół współdziałają w rodzeniu Mistycznego Ciała Chrystusa:** „oboje są Matką Chrystusa, ale żadne z nich nie rodzi bez drugiego całego (Ciała)”. Sprawi wreszcie, że jaśniej zobaczą, iż działanie Kościoła na świecie jest jakby przedłużeniem opieki i troskliwości Maryi: prawdziwie czynna miłość Najświętszej Dziewicy w domu nazaretańskim, u Elżbiety, w Kanie Galilejskiej, na miejscu Kalwarii – wszystko to stanowi zbawcze wydarzenia o najwyższym znaczeniu eklesjalnym. Przedłuża się ono i dokonuje w matczynej trosce Kościoła i usilnym pragnieniu, by wszyscy ludzie doszli do poznania prawdy (por. 1 Tm 2, 4), w jego nieustającej opiece nad słabymi i potrzebującymi oraz chorymi, w jego ustawicznym zabieganiu o umocnienie pokoju i zgody społecznej, w wytrwałej działalności i gorliwości zmierzającej do tego, by wszyscy ludzie stali się uczestnikami zbawienia, które swoją śmiercią wysłużył Chrystus. W ten oto sposób miłość do Kościoła przemieni się w miłość do Maryi, i odwrotnie – ta ostatnia w tę pierwszą, ponieważ jedna nie może istnieć bez drugiej, jak trafnie zauważa Chromacjusz z Akwilei: „Kościół zgromadzi się [...] w górnych pomieszczeniach [wieczernika] z Maryją, która była Matką Jezusa, i z Jego braćmi. **Nie może przeto nazywać się Kościołem, jeśli tam nie było Maryi, Matki, Pana, z Jego braćmi**”. Podsumowując, powtarzamy, iż trzeba, by kult oddawany Najświętszej Dziewicy wykazywał swoją wewnętrzną treść eklesjalną.

Chwila ciszy na refleksję nad tekstem.

Pieśń

Odczytanie III tekstu.

Z traktatu *O doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny* św. Ludwika Marii Grignion de Montfort (p. 144).

Najświętsza Maryja Panna jest Matką pełną **łagodności i miłosierdzia**, której nikt nie zdoła prześcignąć w miłości i hojności. Gdy Ona widzi, że ktoś oddaje się Jej całkowicie, by Ją czcić i Jej służyć, ogoławając się ze wszystkiego, co mu najdroższe, by Ją tym przyozdobić – również i **Maryja oddaje się całkowicie i w sposób niewysłowiony temu, kto Jej oddaje wszystko**. Zanurza go w morzu swych łask; przyozdabia go swymi zasługami; wspiera go swoją potęgą; oświeca go swym światłem; napętnia swoją miłością; udziela mu swych cnót: **pokory, wiary, czystości** itd.; staje się jego rękojmią, dopełnieniem i jego „**wszystkim**” u Jezusa. Wreszcie, ponieważ taka osoba należy zupełnie do Maryi, to i Maryja należy całkowicie do niej, tak, iż o takim doskonałym słudze i dziecku Maryi można rzec to, co św. Jan Ewangelista mówi o sobie, iż obrał Najświętszą Dziewicę jako całe swe dobro: uczeń wziął Ją do siebie.

Dziesiątek różańca w intencjach, w których Matka Boże chce, żebyśmy się modlili.

Modlitwa zawierzenia ułożona przez bł. Kard. S. Wyszyńskiego:

Matko Boża, Niepokalana Maryjo!

Tobie poświęcam ciało i duszę moją, wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko, czym jestem i co posiadam. Ochotnym sercem oddaję się Tobie w macierzyńską niewolę miłości. Pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi Świętemu, którego jesteś Matką. Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie. Wiem, że własnymi siłami niczego nie dokonam. Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twego Syna, i zawsze zwyciężasz. Spraw więc, Wspomożycielko Wiernych, by moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna były rzeczywistym królestwem Twego Syna i Twoim. Amen.

Pieśń.